

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/102/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7625010059
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7625010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka, PhD. a sudcov JUDr. Mateja Čintalu a Mgr. Petra Lengyela, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.7.2025 sp.zn. 6T/12/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 3. septembra 2024 v čase okolo 17.55 hod. v meste Spišská Nová Ves, po ulici C. D. v smere jazdy do centra mesta, po predchádzajúcom požití pervitínu, čím sa vedome priviedol do stavu vylučujúceho bezpečne viesť motorové vozidlo, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky E. B., evidenčného čísla F. XXXXX, kde bol na kraji cesty ulice C. D. tesne pred benzínovým čerpadlom G. zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, nakoľko počas policajnej kontroly javil známky požitia omamných a psychotropných látok, bol mu v čase o 18:30 hod. odobratý biologický materiál krv a moč, pričom imunochromatografickým skrúingom mu bola v krvi zistená koncentrácia 48,54 ng/ml amfetamínu a 423,35 ng/ml metamfetamínu, ktoré sú zaradené do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov, a teda mal v čase jazdy hladinu pervitínu v tele jednoznačne nad toxickým limitom, v dôsledku čoho jeho psychické a fyzické funkcie boli v stave vylučujúcom viesť motorového vozidlo,

Za to obžalovanému A. B. okresný súd uložil podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. výkon trestu mu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 22/2024 zo dňa 29.1.2025, právoplatným dňa 14.2.2025, ktorým mu podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že podané odvolanie po doručení písomného vyhotovenia rozhodnutia dopĺňa o nasledovné odôvodnenie a odvolací dôvod:
- § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por., pretože uložený trest je neprimeraný.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu posúdil ako prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Takýto záver považuje za nesprávny a v rozpore s platným právom z nasledujúcich dôvodov.

Skutok zo dňa 19.5.2024 (Okresný súd Spišská Nová Ves, sp.zn. 3T/22/2024) aj skutok zo dňa 03.09.2024 (Okresný súd Spišská Nová Ves, sp.zn. 6T/12/2025) boli spáchané pred tým, ako bol prvý rozsudok dňa 29.01.2025 nadobudol právoplatnosť. Materiálne ide preto o viacčinný súbeh trestných činov v zmysle § 41 Tr.zák.

Formálne bol síce v napadnutom rozsudku uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. (keďže k odsúdeniu za prvý skutok došlo skôr), avšak z hľadiska hmotného práva ide o posudzovanie skutkov, ktoré patria do súbehu. Uložením úhrnného/súhrnného trestu sa už zohľadňuje skutočnosť, že páchatel spáchal viac trestných činov, a preto sa táto okolnosť nesmie opätovne hodnotiť ako prirážajúca podľa § 37 písm. h) Tr.zák.

Tento výklad je ustálený v odbornej literatúre: „Spáchanie viacerých trestných činov je prirážajúcou okolnosťou bez ohľadu na druh súbehu trestných činov (jednočinný, viacčinný, rovnorodý, rôznorodý). Samotná povaha súbehu trestných činov však môže mať zásadný vplyv na určenie druhu a výmeru trestu. (porovnaj R 10/1974)“ (porovnaj ČENTÉŠ, Jozef a kol.: Veľký komentár k Trestnému zákonu. 3. aktualizované vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2021, komentár k § 37 písm. h) TZ)

Okrem vyššie uvedeného má obžalovaný za to, že napadnutý rozsudok je v tejto časti aj nezákonný, pretože uloženie trestu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu a z nesprávnej aplikácie hmotnoprávných ustanovení Trestného zákona, konkrétne § 37 písm. h) TZ. Takýto postup je v rozpore so zásadou zákazu dvojitého postihu (ne bis in idem), ako aj so zásadou zákazu analógie v neprospech obvineného (lex stricta).

Tým, že súd prvého stupňa zohľadnil tú istú skutočnosť (spáchanie viacerých trestných činov) dvakrát – raz prostredníctvom uloženia úhrnného/súhrnného trestu a druhýkrát ako prirážajúcu okolnosť – došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu preto nemožno považovať za výsledok zákonného a spravodlivého konania, keďže v jeho dôsledku došlo k neprimeranému zvýšeniu trestu bez zákonného podkladu.

Z uvedených dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd § 37 písm. h) Tr.zák. v jeho prípade nepoužil a tomu zodpovedajúcim spôsobom upravil výmeru uloženého trestu, najmä v časti zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a aby zároveň postupoval podľa § 44 Tr.zák., t.j. upustil od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti vzhľadom na skutočnosť, že tento trest mu už bol uložený v predchádzajúcom konaní a jeho výkon dostatočne zabezpečuje splnenie účelu trestu.

Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 6T/12/2025 zo dňa 09.07.2025 zrušil a vo veci sám rozhodol alternatívne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Spišská Nová Ves na nové rozhodnutie vo veci.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere prvostupňového súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o vine v zmysle ust. § 257 Tr.por. t.z., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súhlasným stanoviskom prokurátora. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané len dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu.

Vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní je v súlade s vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, preto okresný súd takého vyhlásenie obžalovaného v zmysle prístupných zákonných ustanovení prijal.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že okresný súd správne pri rozhodovaní o treste posudzoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vrátane priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr.zák. Táto priťažujúca okolnosť je sama o sebe vyjadrená okolnosťou, že páchatel' spáchal viac trestných činov. Jej významom je použitie najmä pri ukladaní úhrnného a súhrnného trestu, pričom rozhodujúce sú pri jej použití rôzne formy súbehu. Je pravdou, že zároveň nie je možné páchatel'ovi priznať ako priťažujúcu okolnosť to, že spáchal viac trestných činov, ak táto okolnosť už bola zohľadnená pri ukladaní súhrnného trestu.

A priori v paragrafe 41 ods. 1 Tr.zák. ide o vyjadrenie absorpčnej zásady spočívajúcej v pravidle, že vyšší trest konzumuje nižší trest (poena maior absorbet minorem). Páchatel' sa tak uznáva za vinného zo spáchania všetkých trestných činov, avšak s tým rozdielom, že súd mu uloží trest za trestný čin „najprísnejšie trestný“ vychádzajúc z fikcie, že následok miernejšieho trestného činu je obsiahnutý v následku spoločensky závažnejšieho trestného činu. Toto ustanovenie sa použije v prípade jednočinného súbehu, ako aj v prípade viacčinného súbehu, samozrejme, za predpokladu, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák.

V prejednávacom prípade obžalovaný spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. a do úvahy prichádzal súhrnný trest, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený iný výrok o treste, avšak tiež za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. Z uvedeného teda vyplýva, že neprichádzala do úvahy tzv. asperačná zásada zmysle § 41 ods. 2 Tr.zák., nakoľko obžalovaný sa dopustil dvoch prečinov, teda do úvahy z hľadiska zásad ukladania trestov okresný súd správne uložil súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Tr.zák., teda v zmysle vyššie uvedenej absorpčnej zásady, kde nedošlo k dvojitému postihu ako to v odvolacích námietkach tvrdí obžalovaný.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu ani to, že okresný súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti mal takisto aplikovať ustanovenie § 42 ods. 1 Tr.zák. o súhrnnom treste zákazu činnosti viest' všetky druhy motorových vozidiel.

Okresný súd však správne aplikoval súhrnný trest v zmysle zásad § 41 ods. 1 Tr.zák., pričom z hľadiska podmienčného trestu odňatia slobody uložil totožný trest ako v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn 3T 22/2024, ktorý bol zrušený a správne prísnejšie navýšil trest zákazu činnosti na 6 rokov, nakoľko zrušený trest zákazu činnosti pôvodne uložený vo vyššie uvedenom konaní bol 5 rokov a 7 mesiacov.

Uvedený trest odvolací súd považuje za zákonný, spravodlivý a správny a to tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Správne teda prvostupňový súd vzhľadom na opakované páchanie rovnakých trestných činov dospel k záveru, že u obžalovaného je účel trestu možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody a zároveň v zmysle § 61 ods. 3 Tr.zák. trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby 1 - 10 rokov.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd podľa § 319 Tr.por. zamietol odvolanie obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.